

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Fasciculus Exercitiorum Et
Considerationum, De Præcipuis Veritatibus Christianæ Fidei Et Sapientiæ -
Ad efformationem Christianæ vitæ, consecutionem salutis æternæ
collectus: & usui accommodatus

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066332

Exerc. 1. De Substantiâ Contritionis, & Motivis ad eam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45396

EXERCITIORUM

PARS XV.

De Contritione,

EXERCITIUM I.

*De Substantia Contritionis, & Motivis
ad eam.*

I. **S**Tatue te ô homo coram Deo : Te inquam talem ; qualis in veritate es : coramque Deo qualis in veritate est : & postquam Te, Deumque circumspexeris, profiteri cum Beato Job. Verè scio quòd ita fit : & quod non justificabitur homo compositus Deo.

2. Compositio enim hominis cum Deo, atque prout se in seuterque habent, ad invicem comparatio, ad multas quidem salutiferas cognitiones & operationes homini prodest : sed nominatim ad Contritionem Cordis veram, & ad genuinum pro suis peccatis Dolorem conducit, proficitque : imò necessaria omnino est quam maximè.

3. Nam cum substantia Contritionis, Dolorisque perfecti in hoc posita sit, ut ab omni (mortali præcipuè) peccato, sive (quod idem est) ab omni eo ; quod Sanctissimæ Dei Voluntati quoquo modo contrarium est, aversus, convertaris ad Deum, & ad omnem ejus Voluntatem
sub-

subordineris: ita amanter, & ita in Amore Dei firmiter, constanterque, ut te, tuamque Voluntatem quasi inconvertibilem reddas, ad volendum deinceps unquam peccare. Quod quia hactenus non fecisti; ideo ejus te stultitiæ, ac malitiæ pænitebit: utpote qui per hoc Divinæ Sanctitati, Dignitati, Bonitati, Charitati Voluntatiq; ac legi repugnaveris, repugnando injuriam, & despectum, injustissimamque violationem feceris: Licet tu ipse esses & vilissimus in oculis Dei, & omni jure subjectionis obligatissimus Deo: plus quàm cogitare tu possis, aut creatura possit: Deus autem fuerit & sit infinities infinitè, omni perfectione plenissimus: ideoque & omni Amore, honore, subjectione ad se tuâ dignissimus: proptereaque jam ex nunc à te his omnibus ex toto corde tuo cumulatifimè repletus, atque contentatus.

4. Ex colatione abjectionis & nequitiae tuæ, cum Dignitate, Amabilitate, perfectioneque Divinâ, consurgere debet in Animâ peccatrice, pudor, & timor, qualis est sponsæ nequam, & adulteræ, ab optimo sponso in adulterio deprehensæ: & postea veneratio, amor, & æstimatio, & fides, ad tam bonum, dignum, amabilem, misericordemque Sponsum Deum, à se quidem tam indigne, & injuriosè tractatum: ipsum vero erga sponsam tam benignum, patientem, mansuetum, beneficum: atque ex his tandem pænitudo, & dolor consurgat amarus & amorosus, & cordialis, visceralisque: eò quòd tam vilis homo, tam bonum Deum: (tam graviter, frequenter, malitiosè &c.) læseris, contempserisque: exurgat præterea execratio tuæ malitiæ, & auda-

DRUR
ICKI
: 4300
II
V

audaciæ, & superbiæ, quâ sis ausus tanta committere, tu ipsâ vilitate vilior, in Deum dignitate substantiali dignissimum. Confurgat etiam cupiditas, & optatio ardens, ne unquam quidquam tale abs te perpetratum esset, quale perpetratum abs te hæcenus in talem Deum.

5. Quia vero, quod factum est infectum fieri nequit, confurgat in corde tuo, detestativum & vehemens desiderium propositumque, ut quod adeo indigne, & injuriosè factum est, retractetur sincere, & plenè: compensetur quàm adæquatissimè juri, & honori Divino: per studia, actusque contrarios Amoris, Honoris, subjectionis, justitiæ, devotionis, cæterosque hujusmodi.

6. Confurgat denique voluntas, & studium constans & resolutum, absolutumque, in æternum tam non redeundi ad eadem indigna, aut ad alia quælibet; quàm occasiones omnes ipsas devitandi, seu repellendi, quàm etiam ab omni cum peccato, vel tentatione, titillationeque peccati colludendi: sed potius ab eâ abhorrendi, atque resiliendi; in omni verò occasione & commoditate, Dignitatem, ac Bonitatem Divinam exaltandi, amandi, gloriam promovendi, honorem, legemque tuendi, & servandi, etiam si quæcunque humana mala, damna, ærumnæ, periculaque, etiam mors ipsa propter Deum essent incurrenda & perferenda.

7. Et hæc est vera, & plena Contritio. Quæ est unicum efficax, at præsens (quantum ex parte nostrâ cum Dei gratiâ fieri pro peccatorum expiatione, abolitioneque potest. nam Sacramenta, Sacrificia, Christi merita, & Gratia Divina

ex

ex parte Dei se habent) medium, remediumque ad remissionem peccatorum nostrorum. Cujus si vel minimus habeatur ab homine gradus, sufficiens est, cum Dei gratiâ & Christi meritis, intrâ instans unicum delere, & abolere peccata omnia ex Animâ peccatrice: perinde atque Charitatis perfectæ Actus, id ipsum in Animâ præstare solet.

8. Ex jam dictis patet, duo esse intima motiva ad Contritionem veram & perfectam. Primò quidem summam bonitatem, Dignitatemque Dei, quæ debuerat à nobis semper ante hac, & debet deinceps, summè, superque omnia creata, æstimari, amari, honorari, cum omni ad ejus natum subjectione. Secundò verè, indignitas, & malitia, nostra infinita, & infinitè à Deo remota: quæ tamen, talis licet, ausa sit contra Deum, summum Bonum, & summum Dignum: sese erigere, eumque contemptim, ac injuriosè tractare.

9. Ex horum duorum motivorum collatione, & in corde Animæ veluti conflictu, elucescit hinc malitia, enormitas, indignitasq; peccatoris, & ejus peccati: inde autem exoritur mox Dolor amans, & amor dolens, cordis viscera exedens, & quasi in pulverem conterens: eò quod Deus tam summè Bonus, summèque Dignus, & summè amabilis & pretiosus, ac beneficus, à tam vilissimâ vilitate Creaturæ suæ, adeo indignè, adeo malitiosè, injuriosèque habitus, & tractatus, hoc est, contemptus, conculcatusque sit.

10. Maximè, quando ad alias immensas infinitæ Dei bonitatis, ac beneficentiæ in Hominem indignissimum, inutilissimum, ingratisimumque pro-

DRUR
ICKI
: 4300
II
V

profusiones, accessit, & superexcessit Beneficium Incarnationis unigeniti Dei, ejusmodi Vita, ejusmodi Passio, ejusmodi Mors: propter salutem, redemptionem, sanctificationem, glorificationem hominis suscepta. Iste enim Bonitatis Divinae versùs Hominem excessus, vel leviter animadversus, immensum in Corde peccatoris, excitare Dolorem de peccatis, & simul amorem Divinae Bonitatis, potentissimus est.

Propterea istorum duorum Motivorum, Humanae scilicet Vilitatis ac malitiae, Divinae autem Dignitatis & beneficentiae collatio, amplius facienda erit etiam in sequentibus Exercitiis, ut certior, & copiosior, efficaciorque fructus contritionis de peccatis colligatur.

P R A X I S,

Et simul series, apparatusque Actuum Contritionis.

DEUS, Domine DEUS, Dignissime DEUS, amabilissime, beneficentissime: ipsaque essentialis Bonitas, & Amor, & Sanctitas, & Sapientia, & Omnipotentia, & plenitudo perfectionis Deus. Jesus meus, Judex meus, Pater meus, DEUS meus, & odians, & vindicans, & condonans peccata, sanansque contritiones nostras.

2. Reminiscor, recognosco, & confiteor coram Te, omnes, & singulas iniquitates meas: quibus me quam displicui tibi: & Voluntati, Sanctitati, Dignitati, Bonitati, Charitati tuae.

3. Displicent mihi, Domine: displicent, & superque displicent, singula, & omnia peccata mea: quia ex se mala, & perversa: quia tibi displicita,

à te prohibita, quia irâ & vindictâ tuâ dignâ: quia
suprema Tuæ Majestati, amabilissimæ Bonitati, ho-
norandissimæ Sapientiæ, Potentiæ, Justitiæ, ac Vo-
luntati injuriosa: quia innumera.

4. O utinam! utinam ea nunquam, nunquam,
nunquam commissem! Non Corde, non ore, non
opere, non omissione, non ullâ prorsus iniquitatis
ratione!

5. Totis viribus cordis, & mentis, & Animæ,
& universæ substantiæ meæ, totius quoque Universi:
nec non omnibus atomis ejus, etiam universalisatis,
ac mihi adunitis: doleo, doleo, superdoleo, de omni-
bus, & singulis peccatis meis.

6. Odio perfecto, quo DEUS illa odit, odi &
ego: odisseque volo, & constituo in æternum.

7. Abominor, detestor, execror illa ex animo.

8. Erubesco, & confundor de illis: & coram
quidem omni Creaturâ: sed maximè coram offenso
à me, te tam Bono DEO: tam Digno DEO: tam
Amabili DEO.

9. Tædet me illorum: & heu quando eliberabor
ab eis!

10. Fastidio, & nauseo illa, tanquam canem mor-
tuum, & putidum.

11. Horreo illa, & contremisco totus ad memo-
riam illorum.

12. Ejuro, & abjuro illa: & recedo ab eis in
æternum.

13. Omnem meum, & affectum, & propensio-
nem, & inclinationem, qualiscunque Voluntatis, &
assuetudinis meæ, ita ab eis avertor, & avello, ut
cupiam, statuamque, & quâ possum faciam; quasi
impossibile mihi esse reverti, sive etiam inclinari, ad
illa, & ad quevis alia.

V. P. Druzb. Op. V.

Hh

14. De-

Druzb.
i. c. k. i.
481
II
V

14. Desidero illa, & emendare, & emundare, & jam nunc emundo, in Balneo sanguinis, & Meritorum Christi.

15. Cupio, propono, & decerno firmiter, expiare illa quàm plenissimè, quoad culpam, & quoad penam omnem, & specialiter quoad spiritualem, & damni.

16. Propono, & statuo illa Sacramentaliter confiteri.

17. Propono etiam, & statuo constanter, plenam eorum fugam, vigilantemque devitationem.

18. Denique spero, & peto omnium, atque singulorum, plenam, perfectamque, à te misericordissimo, atque indulgentissimo DEO meo condonationem.

19. Propter Bonitatem tuam, propter JESU Christi Domini mei Mortem, propter Pretiosissimam DEI Matris, omniumque Electorum tuorum intercessionem ac merita.

20. Ad purum, summum, plenam Divini Cordis tui gustum. Amen.

EXERCITIUM II.

De Contritione, ex Dei & Hominis Peccanti collatione.

1. **S**Tatue te Homo, qualis in veritate es, coram Deo qualis ille in veritate est: vilitatem omnium vilitatum vilitatem, coram DEO omnium Bonitatum essentialiter plenissimam Bonitatem: & postquam te in tuis, Deum in fuis circumspexeris dotibus: profitens dic: *Verè factum quòd ita sit: & quod non justificabitur homo coram Deo.*

Job. 9. 2.

2. Cognosce itaque te, & statue coram Deo te talem, qualis es tibi ex te ipso! seclusis, & semper